

et Par Tusind Kroner mere, end det Beløb, der er medgaaet til Opførelsen af de Skovridergaarde, som Staten tidligere har ladet bygge. Denne Forøgelse begrundes imidlertid ved den store Prisstigning, der er foregaaet paa Arbejde og Materialier, og som vil være alle ærede Medlemmer bekendt. Det er maaske nok en høj Pris for en Skovridergaard, men hver Gang Finansudvalget — og det gælder maaske ogsaa andre Udvalg — har søgt ved Forhandling med Ministeren at faa Bygningspriser nedsatte, har dette vist sig næsten umuligt. Den høje Pris er desuden i dette Tilfælde begrundet ved særlige Forhold paa det Sted, hvor Skovridergaarden skal opføres. Jeg vil derfor alligevel finde det rigtigt, at den nuværende Skovridergaard sælges, og at der bygges en ny.

Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil medføre en aarlig Udgiftsforøgelse for Statskassen af 1,000 Kr., idet Skovrideren skal have 500 Kr. for Afsavn af Jordlodden og 500 Kr. i Befordringsgodtgørelse. Denne aarlige Merudgift repræsenterer en Kapital af 25,000 Kr., men da Skovridergaarden er vurderet til 28,000 Kr. — og det menes endda, som det er anført i Motiverne, at der maaske kan opnaas en adskillig højere Købesum, idet Ejendommen menes at kunne sælges som Lystejendom — vil der ikke blive noget Tab for Statskassen. Jeg vil anbefale, at Lovforslaget fremmes hurtigt, saaledes at den nye Skovrider snart kan ansættes. Dersom Ministeren ikke finder Anledning til at sælge Gaarden lige straks, kunde den nye Skovrider antages paa den Betingelse, at han overtog den nuværende Skovridergaard med Forpligtelse til at afstaa denne, naar Ministeriet finder Tidspunktet heldigt til Afhændelse. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Christian Rasmussen: Jeg kan for mit Vedkommende ubetinget anbefale Lovforslagets § 2, idet jeg finder en Flytning af Skovridergaarden „Landlyst“ meget anbefalelsesværdig. Som nævnt af den ærede sidste Taler ligger den afsides i Distriktet. Naar den flyttes hen til den paatænkte Plads, vil den ikke alene komme til at

ligge langt heldigere i andre Henseender, men Skovrideren vil ved Hjælp af Jernbanen langt lettere kunne komme rundt i sit Distrikt. Alene derved vil hans Tilsyn med Distriktet kunne blive mere effektivt. Og naar Skovrideren saa yderligere befris for Embedsjorden, er der neppe Tvivl om, at der vil kunne indvindes en Del Tid. Jeg har altid fundet det uheldigt, at Embedsmænd skal sidde med Jord og have en Del af deres Lønning derved. Thi derved sker et af to: enten passer Embedsmanden sin Jord og forsømmer sit Embede — det har han jo selv mest økonomisk Fordel af —, eller ogsaa passer han Embedet, og saa faar han ikke den Indtægt, der var tiltænkt ham. Saa vidt jeg kan skønne, og jeg har jo ikke saa lidt Kendskab til Forholdene deroppe, har den afdøde Skovrider passet sit Embede, men netop derved er han gaaet Glip af den Indtægt, som han skulde have af Jorden. Jeg tror derfor, at det er overordentlig heldigt, at Skovrideren bliver fritaget for at drive denne Embedsjord, og jeg kan anbefale Flytningen som en heldig Foranstaltning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Salget af den nuværende Skovridergaards Jorder er jeg derimod ikke enig med Forslaget. Vort Parti har nemlig, som bekendt, den Opfattelse, at Staten ikke bør sælge sine Jordejendomme, men tværtimod bør vedblive at have dem i Eje og bortfæste eller bortleje dem. Det forekommer mig, at det kunde være ganske rimeligt at gøre en Begyndelse i et Tilfælde som dette og se, hvorledes det kom til at gaa. Enten kunde der ske Bortlejning eller Bortfæstning af den samlede Ejendom, eller den kunde udstykkes, som man nu bedst kunde komme ud af det. Jeg kunde tænke mig, at man ved at bortfæste Ejendommen maaske kunde faa en noget større Indtægt af den end ved at sælge den. Man kunde bortfæste eller bortleje den for et længere Aaremaal til en eller anden Liebhaver, der kunde ønske at bo deroppe, thi kønt er der unægtelig, for en Lystejendom er Beliggenheden fortrinlig. Eller man kunde gaa den Vej, at man solgte selve Bygningerne med Have, men søgte at udstykke det øvrige Jordareal eller bortfæstede det samlet, saaledes at Staten